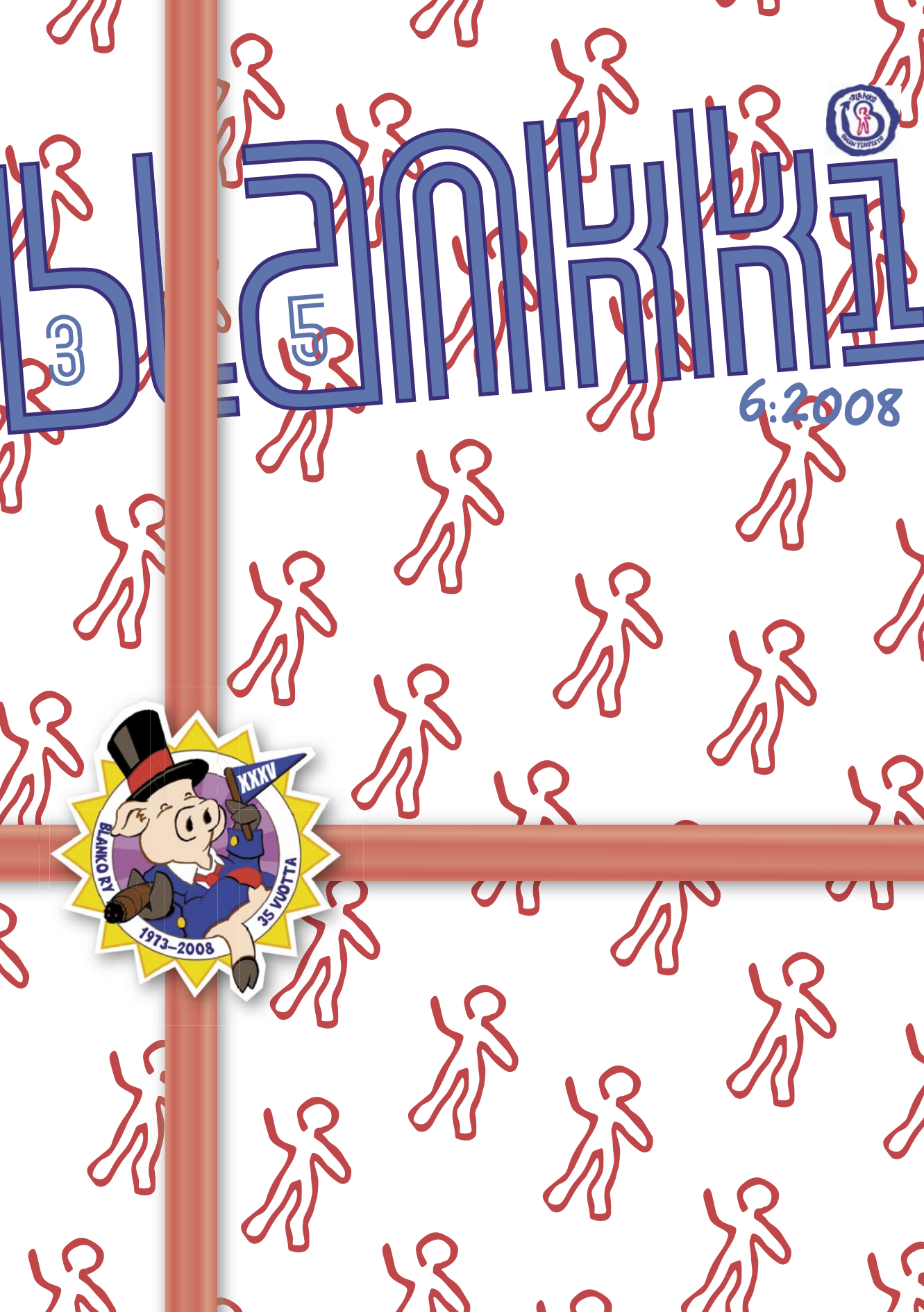




Blanko Rii



6:2008





6:2008



- 3 pääkirjoitus
- 4 p:n tervehdys
- 5 syysexcu
- 7 (fluff)friends
- 9 sähkö
- 10 MusicKa Addicta pt.1
- 12 disco inferno!
- 13 pelivisa
- 15 vuosijuhlat värikuvina
- 16 blankon vuodet 1973-90
- 20 POTKY:n 35 vuotta
- 24 MusicKa Addicta pt. 2
- 26 blankon toimijat
- 27 esityslista



Julkaisija: Blanko ry.
<http://www.blanko.fi>
 Paino: Oulun yliopistopaino
 PAINOS: 200 kpl
 E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi
<http://blankki.blanko.fi/>
 nettijatkot <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot>

Taitto: Anna Keskitalo

Seuraava Blankki ilmestyy laskiaisena. Jos haluat juttusi lehteen, lähetä se viimeistään 2.2.2009.

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden [www](http://www.blanko.fi)-sivustolla ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.



pääkirjoitus

Kaksi vuotta yhdessä aktiivipaikassa on pitkä aika. Jotkut voisivat huomauttaa että liiankin pitkä. Vuoden jälkeen ei siitä innokkaasta ideoita täynnä olevasta touhuajasta ollut juuri mitään jäljellä. Ideoita toki piisasi entiseen malliin, mutta aika ja virta niiden toteuttamiseen on ollut hieman kivenalla.

Valitettavasti vuosijuhlat olivat niin suuri projekti että ne sotkivat syysblankin aikataulun. Syysblankki päätettiin julkaista abiblackin jälkeen, koska abiblackin julkaiseminen oli kuitenkin tärkeämpää kuin syysblankin. Marraskuun alkuun sattui mukavasti lisää vaikeuksia: bugin päivitys ja kiltatoimiston netin rikkoutuminen. Sen seurauksena koko syysblankki päätettiin jättää julkaisematta ja julkaista megaiso joulunumero. Tämä onkin Blankkiurani hienoin lehti ja samalla myös viimeinen jota päätoimitan. Ensi vuonna minua odottavat uudet haasteet ja parempi niin, sillä eipä minulla enää mitään uutta annettavaa rakkaalle Blankille olisikaan.

Tätä kirjoittaessani en vielä tiedä seuraavaa Blankin päätoimittajaa. Tiedän kuitenkin että siihen on kaksi loistavaa ehdokasta. Voinkin luottavaisin mielin siirtyä syrjään ja katsoa vierestä kuinka jatkajani vie Blankin uuteen nousuun ja tekee siitä taasen meidän arvoisemme lehden! Tahtoisin vielä kiittää kaikkia vuosien varrella blankkiin sekaantuneita ihmisiä. Ilman teitä Blankki ei olisi mitään.

pari sanaa... tämmöstä tämmöstä... kaikki niin niin semmosta hyvää mitä mää on nähny täällä blankissa niin ne on kaikki... on niin kaunista. mitä... mitä mä oon... nähny.... niin ihmisissä että... että mitä on täällä näin... ei.. mä en oo kännissä mitään, mutta... kaikki on niin tota... ja tämmösissä ihmisistä mitä täällä on niin... kaikki on niin kauniita.... Kiitos, moro!

Ville Kiviniemi
Herra Päätoimittaja

tervehdys!

On jälleen aika tonttulakkien, kulkusten kilinän ja irstaiden pukkien alkaa vilkkua maisemissa. Vuosi lähenee loppuaan uhkaavalla tavalla ja se merkitsee kaikille meistä myös kauan kaivattua lepoa kouluhom-
mista, ja usealle vuodenvaihte merkitsee myös vastuutoimen päät-
tymistä. Joulunaika on myös hyvää aikaa pohtia mennyttä vuotta ja
omia saavutuksiaan. Osa on ollut ahkerana, osalla on vielä petraamis-
ta, mutta kaikki voivat toivottavasti olla myös ylpeitä siitä mitä ovat
saaneet aikaan.



Nyt seuraan kuuluisan idaholaisen Jolee Baconin jalanjalkia (Nez Perce
Countyyn possujen kutsuhuutomestari vuosimallia 2008!) ja päästän ilmoil-
le korvia huumaavan kutsuhuudon teille rakkaat pienet possut. Toivottavasti
nähdään ensi vuonna tapahtumissa ja jatketaan hauskanpitämistä uudelle me-
nestyksekkäälle vuodelle. Muistakaa myös osallistua jatkossa ahkerasti opiske-
lumme ja kiltamme kehittämiseen palautepäivien ja käynnissä olevan Blankon
palautekyselyn kautta. Vain osallistumalla voit oikeasti olla mukana kehittä-
mässä toimintaa. Ja mukanahan kannattaa aina olla!

Vielä lopuksi haluan kiittää erityisesti tiettyä joukkoa ihmisiä, joiden kanssa
olen saanut kunnian tehdä työtä tämän vuoden ajan. Anne, Hanna-Mari,
Minna, Ville, Timo, Juhana, Ville, Tuomas, Saana: Kiitos teille mahtavasta vuo-
desta. Parempaa hallitusta en olisi voinut koskaan saada. Myös kaikki muut
toimihenkilöt ja aktiivit ovat kiitoksensa ansainneet. Kaikkien teidän ansiosta
olemme saaneet aikaan paljon ja voimme hyvillä mielin astella kohti vuoden-
vaihdetta.

Nyt on minun aikani luovuttaa palsta seuraajalleni. Kiitos ja kumarrus.

Rauhallista joulua ja onnellista uutta vuotta!

Atte Aunola

*Entinen pikkujouluporo, nykyinen
puheenjohtaja, tuleva eläkeläinen*

SYSEXCU

**24.-26.10. 2008 Oulu – Tornio –
Haaparanta–Övertorneå–Oulu**

teksti: Juhani Lehtonen

Vihdoinkin koitti huonosti nukutun yön jälkeen se tärkeä aamu, jolloin oli aika lähteä exculle. Herätyksen jälkeen heti haalarit niskaan ja tukevan aamiaisien jälkeen vielä nopea tarkistus, että ExcuCD on varmasti mukana. Tämän jälkeen pyörällä kohti yliopistoa hakemaan vielä muutamia rastitarvikkeita ja odottelemaan lähtöä. Ilmassa oli todellakin sitä itteään eli excuhiukkasia, joita pystyi melkein käsin koskelttelemaan. Varsinkin siinä vaiheessa, kun bussi kaarsi vihdoinkin vähän ennen aamu kahdeksaa kyykkäkopin edustalle.

Bussin ympärillä parveili jo monia blankolaisia kärsimättöminä pakaten laukkuja bussin uumeniin. Eräs "Jussi" (nimi muutettu) oli päättänyt lähteä exculle sellaisella asenteella, että saapui suoraan samoilla silmillä edellisillan jatkoilta taksilla kyykkäkopille. Siinä on sitä excuasennetta 100-0.

Saatuamme lössin bussiin yliopistolta, lähdimme hakemaan loput exculai-set keskustasta linja-autoasemalta, jonka jälkeen suuntasimme 34 excuilijan voimin kohti Torniota (*tstup*). ExcuCD:kin saatiin lopulta soimaan vaikka bussikuski yllätti meidät kertomalla, että bussissa ei ole CD-soitinta. Häitä ei kuitenkaan ollut tämännäköinen, sillä Macgyver hengessä päätimme rakentaa mp3-soittimesta, nap-pikuulokkeista, teipistä sekä bussin mikrofoniasta varsinaisen hifi-soittimen. Näin saatiin excuCD lopulta suoltaamaan iloisia sikermiä ja excuilijoille tuli veikeä olotila.

Tornioon matkatessa teimme perinteisen henkilöesittelyn bussin edessä, jonka jälkeen keskityimme excuCD:n soituihin ja ajatuskuviin Lapin Kullan tarjoamista tuotteista. Suu alkoi tuntua

kuin Saharan autiomaalta hetkeä ennen kuin bussi pysähtyi Lapin Kullan pihaan. Jes olimme saapuneet perille, ehkä vähän myöhässä, mutta onneksi se ei tuntunut haittaavan esittelijää.

Kiertelimme tehtaan tärkeimmät oluen valmistukseen liittyvät prosessit läpi ja kuulimme tietoa oluen valmistuksen eri vaiheista. Lopuksi näimme vielä tölkkilinjan täydessä toiminnassa, jonka jälkeen esittelijä vei meidät tarjoiluhuoneeseen nauttimaan nestepitoisia tuotteita. Ehkä hän luki kasvoiltamme tölkkilinjaston ihailun ja yhtäaikaisen janon aiheuttaman huuman ja tuskan aiheuttaman virneen, että ajatteli meidän tarvitsevan välittömästi nuita makoisia janoasammuttavia juomia. Ja kyllähän se olut maistui hyvältä, olihan matkalla Tornioon ehkä tullut nautittua jo olut eli toinen, joten tuopista nautittu tuore ja kylmä olut tuntui erikoisen makoisalta.

Juomia nauttiessamme esittelijämme kertoi asiantuntevasti olutmerkkien eroista ja Lapin Kullan historiasta sekä muista excuilijoiden kysymistä asioista. Kuitenkin kaikki loppuu aikaan, niin myös tämä visiittimme Lapin Kullan tehtaaseen, joten viimeisten kulausten jälkeen oli aika kiittää esittelijää ja poistua takaisin excubussiin.



Seuraavaksi suunnattiin Ruotsiin ja tietenkin Haaparantaan, jossa pidimme tunnin mittaisen tauon. Suurin osa excuilijoista oli päättänyt lähteä tutustumaan kunnolla ruotsalaiseen kulttuuriin ja Systembolagetista tarttuikin mukaan erilaisia nestepitoisia tuotteita kassi ellei useampi. Ruokakaupasta mukaan tarttui myös purkillinen herkullista purkkikalaa sekä falukorvia. Kun kaikki olivat palanneet ostoksiltaan bussille, päätimme lähteä jatkamaan matkaa kohti Övertorneåta ja Holiday Village -mökkikylää.

Tässä vaiheessa alkoi excuilijoista huokua jo todellista excuhenkeä ja excuCD:kin alkoi luoda jo vähintäänkin hypnoottista ellei jopa harmoniallista tunnelmaa. Muutaman tauon jälkeen saavuimme lopulta Övertorneälle, jossa leiriydyimme neljän hengen mökkeihin.

Perjantai menikin rennossa tunnelmassa lähinnä leirintäalueen maastossa eikä mitään erikoisempaa ohjattua ohjelmaa oltu järjestetty. Saunottiin, grillattiin, laulettiin ja jamitettiin siihen saakka, kunnes nukkumatti nakeli unihiekat excuilijoiden silmiin ja loputkin Kungit katosivat mystisesti.

Lauantaiaamuna kävimme viemässä Dahiksen, Mig-29x:n ja Ihritin kanssa (nimet muutettu) maagis-myyttisen "Den två kilo sik"-seikkailun rastit paikoilleen ja valmistimme suunnistuskartat. Mukavissa nousuissa puolen päivän maissa aurin-gon paistaessa taivaalta keräsimme excuilijat mökkimme eteen, jossa porukka jakaantui 3-5 hengen tiimeihin. Ensimmäisen salasana-koodaustehtävän ratkaistuaan ja suunnistuskartan saadessaan tiimit riensivät rie-



muissaan kohti seuraavia rasteja.

Rasteilla vaadittiin tiimeiltä mitä erilaisimpia taitoja joita olivat mm. pelihahmojen tunnistus, diskettien heittotarkkuus, excuCD:n tuntemus, sarjahahmojen tunnistaminen, kemiallisen reaktion ratkomista sekä binäärilukumuutoksia. Pitipä jopa tietää millä rastilla siika luurasi *luur luur*. Suunnistuksen viimeisin rasti oli ehdottomasti haastavin ja aiheutti myös eniten kes-

nälkäänsä ja eräs naishenkilö kertoi silakan maistuvan vain hieman suolaiselta. Ruokasetti näytti kuitenkin pysyvän jokaisella sisäpuolella, joten viimeisen rastin jälkeen oli aika laskea pisteet ja palkita voittajatiimi (Eero, Ilkka, Samu ja Koutsu). Maagismyyttisen kisailun palkinnoksi heille annettiin teemaan sopien savustettu siika sekä ruotsalainen brännvin -puteli.

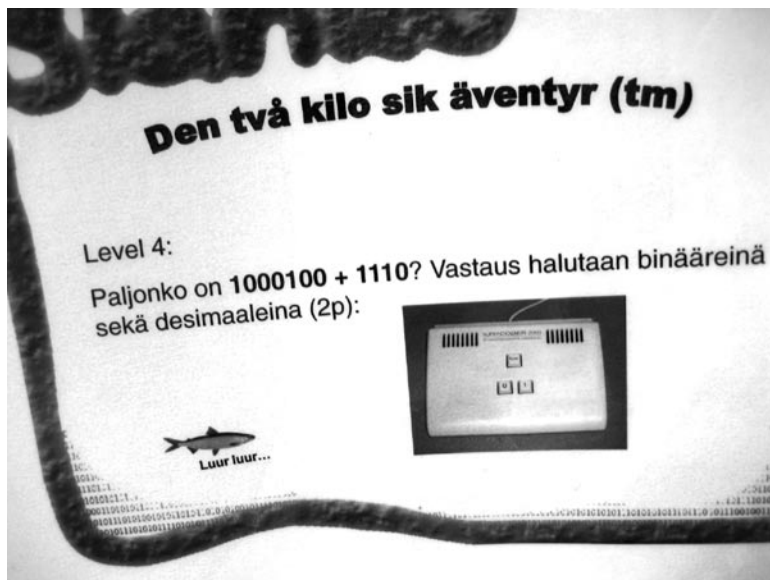
Palkintogaalan jälkeen ilta menikin va-

kustelua. Kyseessä oli Blankon pelkokerroin-rasti ja siinä oli tehtävänä syödä ruotsalaisen rieskan päältä kokonainen hapansilakka (Surströmming) sekä juoda kahvikupillinen lämmintä ruotsalaista folköliä eli kakkoskaljaa. Hapansilakan hajuaromit levisivät heti purkin avaamisen jälkeen koko lähiympäristöön, mutta se ei tuntunut kilpailijoita häittäävän. Jokainen tiimi suoriutui erinomaisesti ja täysin pistein rastista, vaikka osa valittelikin silakan maistuvan hieman pahalta. Osa söi kalan ja leivän mukisematta

paassa tunnelmassa grillatessa, saunoessa, siltoja tehdessä ja kuperkeikkuen. Osa jopa kävi pulahtamassa Tornionjoessa suoraan saunasta ja kyllähän se virkisti mukavasti. Seuraavana aamuna tarkastimme hävikit ja allekirjoittaneella olivat kengät hukkuneet. Onneksi toinen kenkä löytyi mökin edestä ojasta ja toinen naapurimökistä kaverilta lainasta, joten kaikki oli kunnossa.

Siivoilimme mökit palautuskuntoon ja bussin saapuessa yhden aikaan camping alueelle, päätimme poistua paikalta suunnaten takaisin kohti Oulua. Paluumatkalla saimme nauttia varsinaisesta stand-up komiikasta sekä vauvatseista siinä määrin, että joku excuiliijoista taisi valitella nähneensä pelottavia vauvaunia seuraavana yönä. Torniossa pysähdyimme ABC:lle tekemään kärrynpyöriä ja kuperkeikkoja, jonka jälkeen saavuimme lopulta Ouluun. Excu oli ohi, mutta osa excuiliijoista otti vielä osaa liskotutkimuksiin seuraavana öinä.

Reissu oli kerrassaan mahtava, ja ännän excun jälleen kokeneena, voin edelleen suositella reissuja suurella sydämellä! Kevätexcua odotellessa!

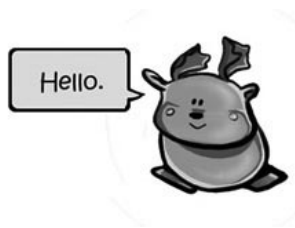


Virtuaalilemmikkien hellimistä, kisailua ja mahtavia palkintoja



(fluff)Friends

teksti: Juhani Lehtonen
kuvat: (fluff)Friends -pelistä



Facebook on vähitellen kerännyt myös suuren käyttäjäkunnan Blankon ja Oulun yliopiston sisällä. Osa käyttäjistä on jo saattanut törmätä sovellukseen nimeltä (fluff)Friends. Se on yksi lukemattomista Facebook -applikaatioista joka saa niin monet ihmiset käyttämään siihen vapaa-aikaansa (ja työaikaansa). Ja miksipä ei: kukapa ei haluaisi menestyä ja omistaa vaikeasti saatavia shellejä joista fluffaajat käyttävät kilpi -nimitystä. Kuten niin monessa yhteisöllisissä peleissä, myös tähän peliin on liitetty gamblaus ja rahanteko. Tämän vuoksi oli minun aika kokeilla myös tätäkin peliä vakavasti.

(fluff)Friendsissä adoptoidaan (tai hankitaan) lemmikki, jolla kilpaillaan muiden käyttäjien lemmikkejä vastaan. Mitä nopeampi lemmikkisi on, sitä varmemmin se voittaa. Oma lemmikkiä hoitaessaan (syöttäessään ja helliessään) sen nopeus kasvaa, mutta vedonlyöntikertoimet laskevat. Rahayksikkönä (fluff)Friendissä käytetään ehkä vä-

hemmän tunnettuja munnyjä, mutta joka tapauksessa niiden arvo euroon on kohdallaan.

(Fluff)Friendsin jokaisessa kilpailussa on lyötävä vetoa mahdollisesta kisan voittajasta sekä lisäksi halutessaan superkaksarista. Fluffaajalla riittääkin pelin aloittamisen jälkeen ihmettelyä kertoimien ja optimaalisen gamblauksen kanssa.

Kavereita ja tuntemattomia vastaan voi päivittäin pelata (bonus)Challengeja, joista munnyvoittojen lisäksi pelaaja saa erilaisia bonuksia. Koska (fluff)Friendsissä pelintarjoaja ei ota kisoista rakea, on fluffaajalla melko hyvät lähtökohdat pelata voitollista ja pidemmällä aikavälillä kannattavaa fluffia jo pienellä munnybankrollilla. Ammattifluffaajana on kuitenkin pakko suositella tutustumista alan mahdollisiin kirjallisiin teoksiin sekä keskusteluforumeihin, jotta oddsit ja muut perus fluffitermit tulevat tutuiksi. Pelin ympärille on viime aikoina kasva-

nut laaja pelaajakunta, joten heikompien vihujen etsiminen on helppoa ja pelissä pääsee nopeasti +ev kisoihin ja tuloksiin.

Gamblauksen ja rahakkaiden munnyvoittojen ohessa pelissä voi tienata promootioista riippuen myös muita erilaisia palkintoja. Jokaisesta kymmenestä lemmikkisi voitosta voit saada taustakuvan, minin, DecoFoodin tai kasan munnyjä tms., joten siinä on jo yksi hyvä syy laittaa oma lemmikki voittajakuntoon vaikka sen vedonlyöntikertoimet laskevatkin. Voitoista saa myös (fluff)Race Challenge pisteitä, joita voi käyttää (fluff)Race

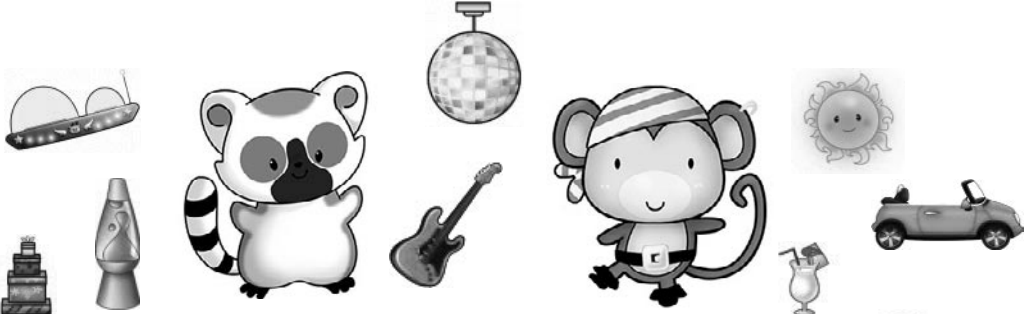
Pro Shop -kaupassa erilaisen erikoistavaroiden ostoon. Osa fluffaajista saattaa olla valmiita maksamaan kunolla erilaisista harvinaisista kilvistä tai muista voitetuista tavaroista, joten kisoja voittava fluffaaja voi aikaa myöten takoa pelistä hyvää sivutuloa myös itse gamblauksen ohessa (munnyjä).



hms:n 'dudetwo'



Rockyz'n 'Stinky'



Kuinka sinusta voisi tulla sitten voittava fluffaaja?

Olemme pohtineet muutaman ammattifluffaajan kanssa muutamia avainkohtia, joiden kautta myös sinä voit olla "pitkässä juoksussa" voittava ja menestyvä fluffaaja.

1. Pettää ("silitä") kaikkien (fluff)Friendejä, jokaisesta pettauksesta saat 5 munnäy jotka voit gamblata.
2. Haasta mahdollisimman paljon (fluff)Friendejä (fluff)Race Bonus Challenge -kisoihin, koska näistä voittaessasi saat mahdollisen gamblausvoittosi ja lisäksi oman lemmikkisi voittaessa 10 munnän bonarin.
3. Älä pelaa muita kuin (fluff)Race Bonus Challengeja. Muut kisailut ovat -ev.
4. Syötä oma lemmikkisi voittavaan kuntoon ja haasta mieluiten itseäsi huonompia vihuja. Näin saat enemmän voittoja, pisteitä ja mahdollisia muita bonareita.
5. Koska peli tarjoaa pienille betseille parhaimman +ev:n, kannattaa varsinkin alkuvaiheessa pyrkiä saamaan oma lemmikki voittamaan ja näin panostaa minimipanoksella aina sitä.
6. Ammattifluffaajien yksi salaisista aseista on panostaa kaikkia fluffyjä minimipanoksella, jolloin oman (tai vastustajan) fluffyn ollessa äärettömän kova, saadaan satunnaisista heikkojen lemmikkien voitoista erittäin isoja rahallisia voittoja. Tämä on puhdasta gamblausta, mutta yllättävän toimivaa +ev -peliä.

Nähdään fluffy areenoilla ja toivottavasti voittonsi ovat suuret ja muhkeat!





Blankon sählyvuorot ovat täydessä käynnissä, tule mukaan!

teksti: Juhani Lehtonen

Sitä se on, voitonhuutoja, ilmaveivejä, riemua ja uskomattomia patrick-roymaisia torjuntia! Mikä onkaan hienompaa kuin olla mukana spontaanissa koko vastapuolen kentän sekoittavassa syöttelykuviossa, joka päättyy vastapuolen maalivahdin toteamukseen olevansa voimaton kohdatessaan näin mestarillisia liikkeitä ja yrittäessään torjua verkkoon viuhunutta tarkkaa laukausta. Kyllä, nyt puhutaan sählystä isolla S:llä.

Blankolla on kaksi liikuntavuoroa joka viikko, jolloin jäsenet voivat tulla pelaamaan tuota kuninkaallista reikäpallonmätkimispeliä. Keskiviikkoin pelataan Välivainion ala-asteella klo 20:30–22:00 ja sunnuntaisin klo 15:00–16:00 Hintan koululla. Sunnuntaivuoro ei ole toistaiseksi kerännyt kovinkaan suurta osanottajamäärää, sillä lauantain dagen efter tai muu sunnuntaiväsymys on verottanut pelaajamääriä rankalla kädellä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei sunnuntaina voitaisi käydä pelailemassa. Joko mennään?

Tänä syksynä on ollut ilahduttavaa huomata, että Blankon sählyssä keskiviikkoisin on käynyt erinomaisen paljon pelaajia. Aina on saatu pelit käyntiin ja vaihtopelaajiakin on ollut sopivasti paikalla, ettei ole tarvinnut verenmaku suussa ähkiä. Kuitenkin pelaajia toivoisi aina lisää, joten jos sählyhammasta kutittaa ja reikäpallo tuo mieleesi myös muitakin kuin perverssejä ajatuksia, olet tervetullut joukkoomme! Sählyssä on toistaiseksi käynyt harmittavan vähän naispelaajia, joten jos huomaat olevasi nainen ja sinua kiinnostaa sähläily miesten kanssa, te olette erityisen tervetulleita ;).

Yleensä olemme sählyvuoron ensimmäiset 5-15 minuuttia syötelleet, kikkailleet ja mätkineet palloja verkonpohjille samalla odottaen mahdollisimman paljon pelaajia paikalle. Tämän jälkeen olemme jakaneet porukan kahteen tiimiin ja aloittaneet leikkimielisen pelailun ilman mitään maalilaskuja tms. Pääasia, että ihmiset viihtyvät ja pelaaminen on mukavaa! Muutaman kerran on nilkkoja vään-

tynyt ja mailoja hajonnut, mutta vakavammilta tapauksilta on hyvällä ja reilulla pelillä aina välttytty. Joten ota reppusi esiin, pakkaa sinne jo nyt sisäpelikamat, juomapullo, maila ja annos reipasta pelihenkeä ja saavu paikalle. Merkkää jo nyt koko loppulukuvuoden keskiviikkoiltaan ainakin yksi va-kiotapahtuma. Samalla tutustut uusiin kavereihin ja pääset kehittämään sitä aina niin mahtavaa yhteishenkeä!

MusickKa Addicta

Och samma på finska!

Teksti: Tuomas Aarni

Heippahei pitkästä aikaa, musiikinystävät! Yksi hieno rokkivuosi alkaa olla loppuillaan. Allekirjoittaneen sydäntä lämmittivät ennenkaikkea Iron Maiden Olympiastadionilla, Manic Street Preachers rakkaassa Qstockissamme sekä tottakai nappiin mennyt BlankStock. Mukavia kotimaisten esiintyjien pienempiä keikkoja riittää aina, ja keikkanautinto on taattua ammattilaisten ollessa asialla.

Valitettavasti kaikki ammattilaisten saavutukset eivät ole kovin mieltäylentäviä. Kaukaisena esihistoriallisena aikana, 1960- ja 70-lukujen taitteessa keksittiin suomenkielinen rock-musiikki. Juice, Dave ja kumppanit saivat ihmiset tajuamaan, että suomalaiset osaavat tehdä itse laadukasta musiikkia omalla kielellään. Tätä ennen, ja valitettavan kauan vielä sen jälkeenkin, Suomen kuuntelutilastoja hallitsi yksi voimakkaita tunteita herättävä musiikkitermi: *käännösiskelmä*. Joku oli joskus keksinyt synnyttää kotimaisen kevyen musiikin kulttuurin siten, että sävellykset otetaan ulkomailta ja sanoitus tehdään joko kääntämällä alkuperäinen teksti suomeksi tai kirjoittamalla uusi sanoitus. Hieno alkuperäisbiisi toki pysyy sellaisenaan, vaikka siitä tehtäisiinkin uusi versio. Valitettavasti suhtautuminen alkuperäisteokseen muuttuu merkittävästi, kun suomiversio tärähtää eetteriin. MA otti selvää, kestääkö klassikkobiisi suomennoksenkin yli. Tutkimustapana toimi alkuperäisversion kuuntelu, ja heti perään suomenkielisen version kuuntelu.

Alkuperäinen biisi: Bee Gees - Stayin' Alive

Käännösiskelmä: Fredi - Elää mä sain

Lopputulos: Vastikään uutisoitiin, kuinka alkuperäisellä biisillä voidaan pelastaa ihmishenkiä: kappaleen tempo on noin 103 iskua minuutissa, eli todella lähellä ihmisten keskimääräistä sydämen rytmiä. Alkuperäisteos on myös yksi kokonaisen sukupolven tunnussäveliä. Tämä biisi ei jätä kylmäksi. Fredin esitys on puolestaan huomattavasti hitaampi. Tällä ei pelasteta ihmishenkiä eikä kohoteta bileiden tunnelmaa. Bee Gees siirtyi yhtyeenä superbändien taivaaseen vuosituhatluku alkupuolella. Fredin ura jatkuu edelleen, ja Suomi-Iskelmän taivaan portailla on vielä askelmia jäljellä.

Alkuperäinen biisi: Bee Gees - Grease

Käännösiskelmä: Pepe Willberg - Rasvis mä oon

Lopputulos: Juttua kirjoitettaessa on mukava kuvitella etukäteen tulevaa kiltahuoneen Disco Infernon avajaiseremoniaa. Kaikkien aikojen discobändi on omiaan tähän filistelyyn. Bee Gees ei itse esittänyt tätä kirjoittamaansa biisiä, vaan sen esittää Frankie Valli. Pepen versiossa torvisektioita on vaihdettu voimakkaampaan kitaraan, ja vanhempia haukutaan dorkiksi. Pepähän on kova jätkä. Koska elokuva ei ole kovin tuoreessa muistissa, molemmat biisit jäävät vähän etäisiksi, mutta alkuperäinen vie jälleen kerran satanolla.

Alkuperäinen biisi: Rainbow - I surrender

Käännösiskelmä: Markku Aro - Ensi kertaa

Lopputulos: Ritchie Blackmore teki kolmella soinnulla kaiken sen, mihin jäljittelijänsä eivät ole pystyneet kaikilla maailman soinnuillakaan. Maailman kuuluisin kitarariffi ja helvetinmoinen sarja rockin klassikoita eivät ole saanoin kuvattavissa, ne pitää kuulla ja kokea. Markku Aron suoritus on sanoin kuvattavissa. Miksi tämä on olemassa? Suomalaisen musiikkimakua ei voi koskaan aliarvioida liikaa.

*alkuperäinen biisi: Kent - Dom andra
käännösiskelmä: Reijo Taipale - Ihan kuin nuo toiset
lopputulos:*

1900-luvun alkupuoliskolla suomalainen alkava musiikkiteollisuus teki strategisen päätöksen: koska ruotsalaisten laulut ovat duurisävytteisen iloisia ja täynnä elämää, suomalainen musiikki ottaa täysin toisenlaisen suunnan kohti melankoliaa ja molliasteikkoja. Kun puolet bändistä on suomalaisia, saman melankolian voi ilmeisesti tartuttaa jopa ah-niin-iloiseen länsinaapuriin. Reijo on suomentanut biisin kirjaimellisesti jopa musiikkivideota myöten. Suomennoksessa melankolia muuttuu puhtaaksi kuuntelijan painostukseksi, ilmeetön tulkinta ja biisin karaokesoundit pilaavat alkuperäisen biisin tunnelman. Olavi Suuren perintöprinssin yritys olla melankolinen ruotsalainen on melko kaukana suomalaisten Satumaasta.

*alkuperäinen biisi: Sting - Fields of Gold
käännösiskelmä: Tapani Kansa - Kultaniityt
lopputulos:*

Sting on saanut kaikkien aikojen huonoimman sanoittajan tittelin, mutta tämä biisi loistaa yksinkertaisuudellaan ja rauhallisuudellaan. Yksinkertainen on kaunista tälläkin kertaa. Tapani Kansa, suomalaisen käännösiskelmän kuningas, on aina ollut parhaimmillaan tulkitessaan alunperin muiden tekemiä biisejä. Sanoitus on nätti, laulusuorituskin on ihan jees, mutta... Tätä biisiä soitetaan Radio Pookilla, Poptorin alelaarien hautausmaalla. Sinänsä sääli, että hyvän tulkitsijan parhaatkin suoritukset ovat vain yrityksiä kopioida muita. Kopioimalla ei voi koskaan olla paras.

*alkuperäinen biisi:
Bryan Adams - Have You Ever Really Loved a Woman?
käännösiskelmä:
Tapani Kansa - Rakastellessasi saat sen tietää
lopputulos:*

Oulussakin esiintynyttä Adamsia on pidetty usein köyhän miehen Bruce Springsteenina. Adams on kuitenkin yksi viime vuosikymmenien parhaita rakkauslaulujen kirjoittajia, ja hänen klassisista kutubiiseistään voisi helposti muodostaa koko illan soundtrackin. Sitten kehiin astuu Suomi-Iskelmän ylinopeuskeisari... Elämän epäeroottisimmat viisi minuuttia, jopa maksalaatikko biojäteastiassa herättää enemmän haluja. Onko biisin viimeinen lause "Mitä naisesi voi sietää, rakastellessasi saat sen tietää" viittaus S&M -leikkeihin? Vain Tapsa sen tietää.

yhteenveto: Alkuperäisbiisit kannattaa jättää koskemattomiksi. Biisit on tehty yhden tietyn laulajan äänelle, kielikuvia ei voi kääntää kielestä toiseen, ja sanojen tavutuksen muuttuessa biisin rytmityskin menee aivan pilalle. Suomalaisten biisien soundit ovat myös järkyttävän huonot. Erään käännösiskelmäkoelman arvostelua siteeratakseni: biisien soundit on tehty pientä matkaradiota ajatellen. Kun kuuntelee biisit paremmilla laitteilla, huomaa kuinka huonot laulut biiseissä on oikeasti. Eläköön originaaluis myös musiikissa.

jatkuu...

DISCO INFERNO!

teksti: Funky-Vaugh Flowers

Jumankautatsuikkeli siinäpä oli kunnon jamit! Kuultiin puskaradiosta, että yliopistolla Blankon kiltahuoneella järjestettäisiin 31.10. disco. Siellä soitettaisiin tätä nykyaikaista nuorten suosimaa discomusiikkia, jonka raikas soundi saa myös kaikkein kalkkeutuneimmatkin liikkumaan tanssilattialla. Lisäksi siellä järjestettäisiin kilpailu, jossa parhaiten pukeutunut discoilija palkittaisiin. Siispä kampasin tukan, laitoin kledjut niskaan ja lähdin käymään valtion pitkäripaisessa varautumalla discoiluun ostamalla hyvää argentiinalaista valkoviiniä.

Saapuessani kiltahuoneelle noin kello kuusi oli meininki jo mahtava ja The Trammppsin uudenaikaiset rytmit saivat jokaisen paikallaolijan tanssimaan. Kiltahuoneelle juuri hankitut discotolot loivat sellaista valoshowta ja spek-

taakkelia, että vastaavaa en ollut nähty missään muualla. En edes suuressa Amerikassa, josta olin viikkoa aikaisemmin tullut. Musiikki soi, peilipallo pyöri ja happokone loi seinälle liikkuvaa aaltomaista kuvaa.

Paikalle oli saapunut paikkakunnan kovimpia discojyriä kuten mm. Johnny Fabulous, Afro Greaser, Michael Caposhi, Will Shagadelic, Slammin' Jennifer White sekä Leroy ja Shaneequa Foxy. Lisäksi paikalle oli saapunut myös tietojenkäsittelyoppia opiskeleva DDR:n vaihto-oppilaamme Dieter von Liebermann, jonka itäsaksalaisen terävät tanssiliikkeet herättivät hiljaista kunnioitusta.

Porukka oli tullut paikalle erittäin hyvällä discofilingillä, sillä voihan urkiskentään, että kaikki olivat pukeutu-

neet hienosti 70-luvun tyyliin! Will Shagadelic oli hankkinut paikkakunnan leveälahkeisimmat housut ja ne saivatkin oikeutettua huomiota discoilijoiden keskuudessa. Katsottiinpa yhdessä välissä tämän hetkisen tanssigurun eli Åken Blomqvistin discotanssiopetusvideo. Eivätkä Åken neuvot ja ohjeet menneet keneltäkään ohi, sillä yhdessä välissä koko sali tanssi Volgaa samassa tahdissa.

Ilta menikin mukavasti jomitellen ja discojytystä nauttien, Willin lopulta viedessä parhaan discoilijan palkinnon. Illan päättyessä discosta jäi haisevaa olotila, kuinka mahtava ilta olikaan! Tapahtuma oli kerrassaan todellinen helmi, jollaisia toivoisi tulevaisuudessa ehdottomasti lisää.



PELIVISA

Tunnista pelit ruutukaappausten perusteella.
oikeat vastaukset sivulla 30.

Peli numero 1



Vastaus: _____

Peli numero 2



Vastaus: _____

Peli numero 3



Vastaus: _____

Peli numero 4



Vastaus: _____

Peli numero 5



Vastaus: _____

Peli numero 6



Vastaus: _____

Peli numero 7



Vastaus: _____

Peli numero 8

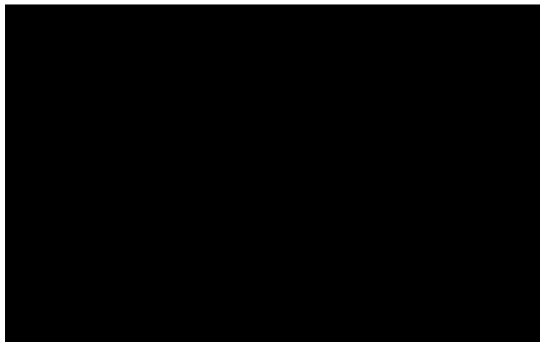


Vastaus: _____

Peli numero 9



Vastaus: _____

Peli numero 10
(astetta vaikeampi tapaus)

Vastaus: _____



Noin 110 vuotta oululaista IT-osaamista

Blankon, Potkyn ja TOL:n vuosijuhlat 11.10.2008

Radisson SAS:ssa



Blankon vuodet

OSA 1:

1973–1990

Lyhyt historia

koonnut: Blankki-tiimi



Nykyään Blanko on suuri ja aktiivinen ainejärjestö. Aina ei kuitenkaan näin ole ollut, vaan aikojen alussa koko Blankoa ei ole ollut edes olemassa. Blankon historia on hyvin mielenkiintoinen. Siihen mahtuu niin ylä- kuin alamäkiäkin. Blankoa ei olisi ilman Potky ry:tä eikä ilman tietojenkäsittelytieteen laitosta, joten aloittakaamme mekin historiamme siitä mistä kaikki on muutenkin alkanut.

Oulun yliopiston ensimmäinen ohjelmointikurssi oli kesäyliopiston vuonna 1962 järjestämä Fortran-ohjelmointikielen kurssi. Koutuksen tarpeen kasvaessa perustettiin tietojenkäsittelyopin laitos vuonna 1967. Laitos kuului yhteen laskentakeskuksen (sittemmin ATK-kes-

kus, nykyään Tietohallinto) kanssa.

Alussa tarjottiin lähiope-
tusta joka viikko maanan-
taista keskiviikkoon. Ope-
tushenkilökuntana toimi
Helsingistä kulkeneet niin
sanotut matkalaukkupro-
fessorit. Yksi näistä profes-
soreista oli Pentti Kerola,
joka oli laitoksen ensim-
mäinen johtaja vuodesta
1971 vuoteen 1990 asti.

Alussa opetus oli approba-

tur- ja cum laude- tasoista. Approba-
tur opintoihin osallistui jopa pari sa-
taa opiskelijaa kerrallaan. Cum laude-
tason kursseille määrä rajoitettiin 30
- 40 opiskelijaan. Vuonna 1971 aloi-
tettiin laudatur-tasoinen pääaineope-
tus. Pääsykokeiden kautta pääaineen
opinto-oikeuden sai aluksi parikym-
mentä opiskelijaa.

Blankon ensiaskleet

Matemaattisten ja fysikaalisten tietei-
den opiskelijoiden Sigma-killan yhtey-
teen perustettiin Blanko-kerho 1960-
luvun lopulla. Kerhon jäsenistö koos-
tui tietojenkäsittelytieteiden opiske-
lijoista. Jäsenistön keskuudessa heräsi
ajatus oman ainejärjestön perustami-
sesta. Tämä johtui osittain siitä että
tietojenkäsittelyn tulevaisuus näytti
lupaavalta ja ymmärrettiin että ala tu-
lisi kasvamaan.

Blanko-kerho rekisteröitiin yhdistyk-
seksi 1973. Uuden yhdistyksen ni-
mestä järjestettiin kilpailu ja nimeksi
ehdotettiin muun muassa Tietosavot-
taa. Blanko todettiin kuitenkin parhaaksi
ehdotukseksi. Säännöt laadittiin
Oulun yliopiston Reserviupseeri-
kerhon sääntöjen pohjalta. Jorma Pie-
tilä sai kunnian toimia Blanko ry:n en-
simmäisenä puheenjohtajana.

TOL:n henkilökunta vuonna 1968



Uutta UNIVAC-järjestelmää juhlittiin vuonna 1977

Varhainen opiskelijapäätie

Ensimmäisinä vuosina Blankon toiminta keskittyi suurimmaksi osaksi opiskeluun liittyvien asioiden parantamiseen. Opetusta kritisoitiin muunmuassa yliopiston rehtorille asti.

Ensimmäisen ekskursionsa Blanko järjesti vuonna 1973 Raahen Rautaruukin tehtaalle. Seuraavana vuonna vuorossa oli Kemin Veitsiluodon ja Kemiyhtiön tehtaat. Ekskursiot koskivat hallinnollisia tietojärjestelmiä sekä prosessisäädön tietojärjestelmiä.

Ekskursioiden lisäksi Blanko järjesti muutakin toimintaa, kuten laskiaisena mäen laskeminen. Myös wappua juhliittiin perinteisesti. Laitoksen johtaja Pentti Kerolakin oli usein mukana vapuriannoissa blankolaisten kanssa.

70-luvun loppupuolella Blankolla oli melko matala profiili verrattuna teekkarikiltoihin. Tietojenkäsittelyllä oli synkkiä aikoja eikä töitä ollut helppo löytää. Ekskursioita tehtiin läheisille teollisuusalueille, mutta myös pidemmälle suuntautuneita reissuja järjestettiin: ulkomaan ekskursioille kerättiin aktiivisesti rahaa myymällä biorytmejä ja ekskursiolaukkuja Raksilan marketeilla. Kerätyillä rahoilla tehtiin ekskursio Amsterdam-Pariisi ja syksyllä 1980 käytiin Neuvostoliitossa.

Paikallisessa toiminnassa Blanko järjesti ainakin kiltaillaan uusille opiskelijoille ja pikkujoulet. Kiltailtojen suo-

sio oli suurempi kuin aikaisemmin. Blankolla oli myös aktiivinen urheilutoiminta. Blankolaiset harrastivat yhdessä lentopalloa, kaukalopalloa, pingistä ja squashia.

“Olosuhteet olivat aika toisenlaiset kuin nykyään. Opinsaanamme oli Univacin kylmä ja kostea päätehuone. Olisihan siinä jo reumatismin saanut, mutta seura korvasi kaiken. Vuosikursit olivat silloin niin pieniä (vuonna 1981 aloitti vain parikymmentä opiskelijaa), joten olimme kuin yhtä perhettä yhteisine rientoineen... 1980-luvulle tultessa tollille tulivat ensimmäiset mikrot: Apple II ja myöhemmin Apple III. Muistaakseni tollin yläkerran käytävässä oli ihan kaksi mikroa opiskelijoiden käytössä!” Muistelee Sanna Kajava vuosia 1980 - 1985.

Ensimmäisen kiltahuoneensa Blanko sai vuonna 1981. Se sijaitsi Prolabin varastossa. Noihin aikoihin opiskeltiin asioita abstraktilla tasolla. Opiskelu oli systemointiperusteista, ei opeteltu ohjelmointia eikä yleensääkään tietokoneen käyttöä. Tämä muutui 1980-luvun puolivälissä kun laitokselle tulivat ensimmäiset Applet.



Blankolaisten illanviettoa 1970-luvulla

Risto Tynkkynen veti kesäyliopistossa kurssia jossa päästiin tutustumaan taulukkolaskentasovellukseen.

Nykyisestä poiketen tentit olivat tiisitaiaamuisin. Tämä aiheutti ongelmia lähinnä vain sen takia että maanantai-iltaisin oli rattoriklubilla lauluiltoja, joissa monet blankolaiset kävivät.



UNIVAC

Tästä johtuen tenteissä oli usein enemmän tai vähemmän väsyneitä opiskelijoita. Työt eivät juurikaan haitanneet opiskelua tai tenttien tekemistä. Yleisesti töitä tehtiin vain kesäisin.

2.11.1983 oli suuren juhlan aika, silloin väitteli Juhani Iivari ensimmäisenä blankolaisena tohtoriksi. Kilta muisti uutta tohtoria taskukellolla.

Uuden koulutusohjelman mukaan opiskelevat olivat aktiivisia ja tämä auttoi Blankoa ylläpitämään, kehittämään ja laajentamaan toimintaansa. Blanko avusti opiskelumateriaalin kustantamista, perustettiin systeemi-palvelu, uusi lehti sekä saunakerho, ja harjoittelupaikkojen välitystä tehostettiin. Tähän aikaan sai alkunsa nykyäänkin opiskelijoiden ahkerassa käytössä oleva tenttiarkisto, joka huoleh-



Blanko-päivät alakuppilassa 1970-luvulla



tii edelleen vanhojen tenttikysymysten välittämisestä opiskelijoille. Yhdistys välitti yhteistyössä laskentakeskuksen kanssa mikrotietokoneita opiskelijoille ja tutkijoille. Blankolaisilta liikenä aikaa myös vanhan ja uuden tutkintojärjestelmää koskevien asioiden hoitamiseen.

Blanko liittyi paikallisen AIESEC-yhdistyksen pyynnöstä mukaan AIESECin toimintaan sivujäsenenä. AIESEC on kansainvälinen taloustieteiden opiskelijoiden liitto, jonka eräs toiminta-

lehti: Informaatio ja Data. Uuden lehden ensisijainen tavoite oli yhdistää korkeakoulututkimuksen teoreettiset näkökulmat arkipäivän realismiin olemalla avoin keskustelukanava lukijakunnan piirissä.

Blanko osti sähkökirjoituskoneen jota säilytettiin sihteerin luona ja jota lainattiin jäsenistölle. Kone on edelleen tallessa, mutta tarvetta sen lainaamiselle ei enää ole sillä gradu on huomattavasti helpompi kirjoittaa tietokoneella. Aikoinaan kirjoituskoneen lainaaminen oli erittäin hyödyllinen jäsenpalvelu. Blankon kymmenvuotisjuhlan kunniaksi julkaistiin yhdistyksen kymmenvuotishistoriikki ja excursoryhmän kanssa yhdessä ID-lehden juhlanumero. Kymmenvuotisjuhlaa juhlettiin 28.10.1983.

Blankon urheilutoiminta oli näihin aikoihin erittäin aktiivista ja vireää. Blankolaisilta löytyi joukkue lentopallosta, pesäpallosta, kaukalopallosta, pöytätenniksestä ja jalkapallosta. Lisäksi järjestettiin Blankolaisten sisäisiä turnauksia tenniksessä, squashissa ja pingiksessä. Blankolaisiin saattoi törmätä myös Linnan-

maan ympärijuoksussa. Blanko tuki liikuntaa järjestämällä laskettelu- ja hiihtopäivän iso-syötteen hiihtokeskuksessa. Blanko mittasi jäseniensä kuntoa järjestämällä Cooper-testin.

Ekskursiorahoja kerättiin vanhaan malliin myymällä biorytmejä marketeilla. Biorytmit tekivät hyvin kaupansa ja ne tehtiin peräajona isolle printterille. Ostaja sai käydä lunastamassa biorytminsä seuraavana päivänä. Blankon talous oli vakaa ja tuotti ylijäämää. Taloudenhoidossa tapahtui merkittävä muutos kun siirryttiin atk-pohjaiseen kirjanpitojärjestelmään.

Aktiivisen rahankeräämisen ansiosta Blankolaisten ekskursiot suuntautuivat kauemmas Oulusta kuin nykyään. Blankon lippu on liehunut Neuvostoliitossa, Lontoossa, Saksassa ja Amerikassa.

Neuvostoliiton ekskursiolla blankolaiset veivät lahjoituksia Leningradiin. Reissulla pidettiin hauskaa ja hyödynnettiin halvat hinnat: rahat laitettiin yhteen ja ostettiin monta koria Venäläistä samppanjaa, jota ruutattiin linja-autosta.

Länsi-Saksan linja-autoreissu kesti kaksi viikkoa. Matkareitti Saksassa oli Travnunde - Paderborn - Köln - Heidelberg - Stuttgart - Garmisch-Partenkirchen - München - Hamburg - Travnunde. Matkan aikana tutustuttiin Nixdorfin, Siemensin ja IBM:n tuotantolaitoksiin ja G4D-instituuttiin.

Excursio86-ryhmä rahoitti Amerikan ekskursiota muun muassa koulutustoiminnalla ja ID-lehden toimituksen avulla. Niiden lisäksi ryhmä myi kalentereita, biorytmejä, tarroja ja paitoja.

Blanko-päiviä järjestettiin yhteistyössä POTKY ry:n ja ESI ry:n kanssa. Osallistujia oli yleisesti

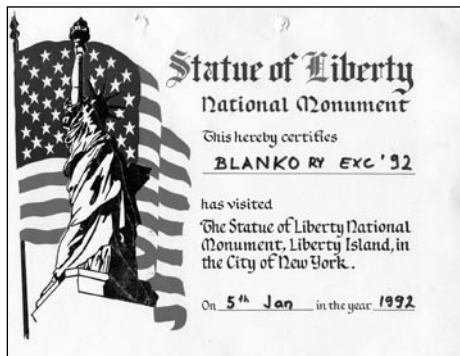


muoto on välittää opiskelijoille harjoittelupaikkoja ulkomaille.

Blankon julkaisema POHTI lakkautettiin ja sen tilalle perustettiin uusi



TOL:n henkilökunta vuonna 1984



200 - 300. Blanko-päivien yhteydessä järjestettyihin laitteistonäyttelyihin tutustui 3000 - 4500 ihmistä. Laitteistonäyttelyt tarjosivat opiskelijoille mahdollisuuden tutustua uusimpaan teknologiaan.

1985 - 1990

Blanko jatkoi kehittymistään. ID-lehden nimi muutettiin keväällä 1987 Blanko-lehdeksi. Levikki pysyi samana (40 000 kpl), lehti ilmestyi kaksi kertaa vuodessa ja se jaettiin Oulun alueelle. Lisäksi lehdestä tehtiin erikoisnumero jota postitettiin 7000 kappaletta ympäri Suomea. Sen lisäksi 1989 julkaistiin ensimmäisen kerran Blankon sisäinen tiedotuslehti Blankki. Blanko julkaisi myös 15-vuotisjuhla-julkaisun, jossa kerrottiin Blanko ry:stä ja sen toiminnasta.

Kiltaillassa järjestettiin Frank-bileet, joissa soitti Blankon oma yhtye IBM (International Blues Men). Päivän vi-

rallisen avauksen suoritti laitoksen silloinen johtaja Erkki Koskela. Seuraavana vuonna kiltaillassa järjestettiin NUNNUKA-bileet ja sitä seuraavana vuonna teemana oli "Kadonneen kelmeenin metsästy".

Blankolaiset saunoivat yhdessä perinteisin vappusaunan lisäksi muun muassa yhteistyöpäivillä johon osallistui blankolaisten lisäksi OtaDatan, Asteriskin ja Modeemin jäseniä. Pikkujouluja juhliittiin Rauhalassa ja siellä esiintyi Blankon rienapojat.

Vuonna 1988 aloitettiin pikkujoulujen yhteydessä uusi perinne: silloin valittiin ensimmäistä kertaa vuoden Piocosika. Alkujaan Piososian arvonimi oli hieman häpeällinen, mutta nykyään arvonimen eteen ei pidä sikkalla vaan se myönnetään hyvätahtooselle känniäliölle eli siis henkilölle joka lähinnä huvittaa kanssa-blankolaisia.

Blankolle hankittiin leasing-rahoituksella kopiokone, mikä moninkertaisti otettujen kopioiden määrän. Vanha kopiokone jäi odottamaan myyntiä kirjamyyntikoppiin. Kopiokonevasta-

vana toimi Ari Vaulo.

Tietojenkäsittelyopin laitos liitettiin LuTK:iin 1987 ja tämän seurauksena lakkautettiin laitoksen koulutusohjelmatoimikunta. Sen tehtävät siirtyivät laitosneuvostolle, jossa Blankolla oli kaksi äänivaltaista jäsentä. Blanko esitteli toimintaansa abien infopäivillä, NUCC-päivillä (Nordic University Computer Clubs) sekä HETKY:n järjestämässä DATAFEST-tilaisuudessa. Blankoa edustettiin ensimmäistä kertaa Helsingissä järjestetyssä Akateemissessa Wartissa.

Blankolaiset olivat edelleen hyvin aktiivisia urheilijoita ja Blankoa edustettiin monissa eri sarjoissa. Niiden lisäksi Blanko järjesti laskettelureissun, keilailtapäivän, ampumapäivän ja kovatasoisen squashturnauksen jossa oli erikseen naisten ja miesten sarja.

Ekskursiota järjestettiin Tukholmaan, Yhdysvaltain länsirannikolle ja Turkuun. Excursio88-ryhmä kävi San Franciscossa ja Los Angelesissa, tutustuen IBM:ään ja Appleen Piilaaksossa sekä Berkleyn yliopistoon San Franciscon lähetyksillä.

Käyttäjän ehdoilla — KATTIA KANSSA



Akke Virtanen on kajaanalaisen markkinoinnin ja mainonnan suunnittelutoimisto CIS toimitusjohtaja.

Tietotekniikan kehitys on alan oman väen mielestä ollut valtaisa. Tässä, kuten kaikessa muussakin tekniiksessä kehityksessä, on vain loppukäyttäjät tahtonut unohtua. Tekniikan lisensiaateilla, insinööreillä ja datanomeilla on riittänyt lapsenomaisista kiinnostuksista pelkkään tekniikkaan itsenäisä. Ei varsinaiseen ongelmanratkaisuun. Loppukäyttäjälle koitui etuinhin on keskitytty vasta kilpailun kiristyttyä. Onneksi tämä kilpailu alkaa tänään olla totta.

Uusi kieli, uudet tavat

Tietotekniikka on myllertänyt jokaisessa yrityksessä, virastossa, koulussa jopa kodissa. On kulutettu kansantaloutta miljoonilla harjoittelutyönnöillä, leikitty kassaa ja hiirtä ilman kassaa, opeteltu väliaikaisia ohjelmointikieliä, atk-maailman hienoja komentosanoja kuin Kalevalaa tai Juhani Ahoa konsanaan. Hyöty on ehkä jäänyt samalle tasolle kuin sukupolven ui-

koa pönttämistä Saksan vesistöjen silvujokien nimistä. Ainoa todellinen kasvatuksellinen hyöty on ollut itsehillinnän roima kasvu. Vakavasti puhuen uuden oppimisen jatkavuus on tämän atk-alan tulos tähän asti. Ja se ei ole vähän. Mutta se on syntynyt vahingossa. Jos loppukäyttäjät on ottanut tästä onkeensa, antaa hän paljon anteeksi muille laiminlyönteille.

Se, mitä atk on tehnyt meille ihmisinä, ei voi koskaan antaa anteeksi. Toillistunut

yhteiskunta repi meidät jo paljoitli irti rehellisestä maaperästä ja nyt tämä tietotekniikan ihannointi ja atk-kama ergonomiä, sosiologia, ekonomia- ym. puutteeseen viennuttua meidät lopullisesti luonnosta. Ihmisrotu nousee takaisin puuhun. Se ei jää kiinni ainakaan liian lyhyistä kynsistä.

Missä viivyt humaanit atk?

Ala on tekniikan ystävystä-

lua. Pussaavat päätteetkin jäivät yhdeksi markkinointi-iskuksi. Bitit juoksevat Nurmekin nopeammin, mutta jollemme saa tuotekehitykseen ihmisyyttä, emme tällä juoksuilla pääse maailmankartalle. Verukkooski ei riitä atk-kehityksen tarjoama rajojen poistuminen pallottamme. Kaikille ei koti ole vain siellä missä hammasharja, toisilla meistä on vielä tunteet.

POTKY:n 35 vuotta

teksti: Marko Halmekangas ja Janne Suokas

Pohjois-Pohjanmaan Tietojenkäsittely-yhdistys ry eli POTKY ry vietti 30-vuotisjuhlaan Oulussa syyskuussa 2003. POTKY ry on Tietotekniikan Liiton (TTL ry) alainen itsenäinen jäsenyhdistys, jonka nykyinen jäsenmäärä on yli 500 henkilöä. POTKY:n kantavana toiminta-ajatuksena on ollut aina sen perustamisesta saakka toimia tietotekniikan parissa toimivien yksityisten henkilöiden ja yhteisöjen yhdyssiteenä Pohjois-Pohjanmaalla ja edistää tietotekniikan mahdollisimman tehokasta hyväksikäyttöä. Tavoitteensa toteuttamiseksi yhdistys järjestää kokouksia, koulutustilaisuuksia, seminaareja sekä tutustumismatkoja yhdistyksen jäsenten ammatillista toimintaa edistäviin organisaatioihin.

Tietojenkäsittelyopin laitoksen Emeritusprofessori Pentti Kerola siirtyi syk-

syllä 1971 Otaniemestä Oulun yliopistoon virkaatekeväksi professoriksi. Kerolan toimiessa Otaniemessä apulaisprofessorina hän oli päässyt tutustumaan läheltä OtaDATA ry:n toimintaan. Kerola kertoo POTKYn syntyyn johtaneesta ajasta:

– Mielestäni OtaDATA oli erittäin toimiva ja vireä yhdistys, joka toimi oppilasarjestönä järjestäen koulutusta ja tapahtumia sekä kooten tietotekniikan alasta kiinnostuneen opiskelijat yhteen myös laajemmassa mitta-kaavassa. Oulussa ei ollut vielä silloin omaa yhdistystä ja aloimme heti syksyllä 1971 opiskelijoiden kanssa ideoida oman yhdistyksen perustamista.

Tietojenkäsittelyliitto ry (nykyisin Tietotekniikan liitto ry) perustettiin jo vuonna 1953 ja sen alaisuuteen kuului

– POTKY ry oli tuolloin erittäin merkittävässä roolissa, sillä se toimi alan ihmisten tapaamispaikkana ja tarjosi kontakteja opiskelijoiden ja jo yrityselämään ehtineiden henkilöiden välille. Blanko ry perustettiin myös 1973 ja Blankon opiskelijajäsenet olivat ensimmäiset neljä vuotta jäseninä POTKY:ssä, kunnes ne eriytyivät täysin itsenäisiksi, mutta tiivistä yhteistyötä tekeviksi yhdistyksiksi. Ensimmäiset Blanko-päivät pidettiin heti järjestöjen perustamisvuonna ja pidän Blankoa kuin omana lapsenani, Kerola muistelee.

POTKY ry:n puheenjohtajaksi valittiin vuonna 1975 silloin Pohjolan Kaapeli Oy:n ATK-päällikkönä työskennellyt Jukka Nikander. Hän toteaa puheenjohtaja-ajastaan:

– POTKY:n toiminta oli tuolloin varsin aktiivista, mutta kahden puheenjohtajavuoteni ehdottomasti merkittävimpänä tapahtumana pidän Blanko:n eriytymistä omaksi itsenäiseksi opiskelijayhdistykseksi vuonna 1976. Blanko ry siirtyi vuoden 1977 alussa suoraan Tietojenkäsittelyliittoon ja sen jäsenet erosivat POTKY:sta kokouksen päätöksellä. Blanko syntyi, kun aloimme keskustella opiskelijoiden tarpeista; heidän innostuksena ja luovuutensa vaativat ehdottomasti oman yhdistyksen. Blanko:n eriytymisellä oli alueellisesti virkistävä vaikutus ja päätös on osoittautunut oikeaksi. Omana opiskeluaikani olin Sigma-killassa ja se opetti minulle, kuinka tärkeä opiskelijajärjestö voi olla, Jukka Nikander sanoo.

– Olen ollut marraskuussa 2003 jo 30 vuotta tietotekniikka-alalla ja Pohjolan Kaapelin siirryttyä kokonaisuudessaan Nokian omistukseen olen työskennellyt käytännössä saman yrityksen alaisuudessa. Pohjolan Kaapelin silloinen toimitusjohtaja Matti Pesoja



PJ Janne Suokas vuosijuhlilla 2008

1973 jo useita alueellisia ja erikoisalojen yhdistyksiä, joissa yliopistokaupungit olivat hyvin edustettuina. Tietojenkäsittelyliitto ajoi vahvasti myös Ouluun omaa, koko Pohjois-Suomen kattavaa alueellista yhdistystä. POTKY:n perustajajäseniä olivat mm. yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja Seppo Pyykkö (1973), Erkki Koskela (1974), Juhani Nousiainen ja Pentti Kerola, jotka olivat tuolloin vahvasti sidoksissa Oulun yliopistoon. Viimemainittu kertoo tuon ajan vaihteita:

oli yksi suurista edellytyksien luo-
jista elektroniikkayrityksille maassamme
ja tänä päivänä oululainen osaaminen
on maailman huippulaatua, josta koko
Suomi voi tuntea ylpeyttä, Nikander
päättää.

Vuonna 1977 POTKY:n puheenjohta-
jaksi valittiin Oulu Oy:n Esko Mänty-
nenä, joka toimi yhdistyksen puheen-
johtajana yhden toimintavuoden. Joh-
tokuntaan kuuluivat Mäntynenän li-
säksi Mauri Laine (Rautaruukki Oy),
Juhani Siltanen (Lapin Kultta Oy),
Jorma Pernu (Kajaani Oy), ja Sinikka
Niiranen (Yliopisto, TOL). Mäntyne-
nän toimikaudella keskustelu POTKY:
n nimen vaihtamisesta kävi vilkkaana,
mutta uudesta nimestä ei päästy yksi-
mielisyyteen ja ehdotus jätettiin pöy-
dälle. POTKY ry:n ja Blanko ry:n yh-
teistyä poiki Blankon ensimmäisenä
toimintavuotena kaksi yhdessä julkais-
tua Tietojenkäsittelylehteä. Kumman-
kin julkaisun sivumäärä oli 50 sivua.

Esko Mäntynenän seuraajaksi valittiin
Mauri Laine, jonka puheenjohtajuus-
kausi kesti täydet kolme vuotta vuo-
desta 1978 vuoteen 1980. Vuoden
1978 johtokuntaan kuuluivat Laineen
lisäksi Matti Nurkkala, Ilpo Tuomi ja
Marja-Leena Babanov Raahesta ja Si-
nikka Niiranen, Raili Aitavaara, Jouko
Mäkelä ja Auno Siikaluoma Oulusta.
POTKY ry järjesti toukokuussa -78
VTTK:n tiloissa yhdistyksen jäsenille
onnistuneen koulutustilaisuuden,
jossa Simo Töyrä Valtion tietokone-
keskuksesta esitteli FAS -ohjelmointi-
kielen. Lisäksi POTKY ry kävi tutus-
tumassa marraskuussa 1978 Pohjolan
Kaapeli Oy:öön ja sen atk-toimintaan.
POTKY:n jäsenmäärä vuoden 1978 lo-
pussa oli 193 henkilöjäsentä ja 15 lii-
kejäsentä.

Mauri Laine jatkoi yhdistyksen pu-
heenjohtajana vuonna 1979. Johto-
kuntaan tulivat valituiksi Jouko Mä-
kelä (VTTK), Heino Mattila (Pohjo-
lan Kaapeli Oy), Pekka Pihlajaniemi
(OYKS), Raili Aitavaara (Oulun kau-
punki), Sinikka Niiranen (Oulun yli-
opisto), Ilpo Tuomi (Rautaruukki)
ja Matti Nurkkala (Rautaruukki).
POTKY ry järjesti toukokuussa -79
hyvän vastaanoton saaneen ekskursi-
on

Tornion Terästeh-
taalle. Laineen pu-
heenjohtajuuskau-
della toiminta oli
vilkasta ja tutustu-
miskäynnillä riitti
laajalti kysyntää.

Vuoden 1981 pu-
heenjohtajaksi va-
littiin tuolloin
Rautaruukki Oy:n
palveluksessa ollut
Ilpo Tuomi. Tuo-
men lisäksi johtokuntaan valittiin Thor
Henriksson (Kemi Oy), Arvo Mäkinen
(Veitsiluoto Oy), Heino Mattila (Ou-
lun kaupunki) ja Pekka Pihlajaniemi
(OYKS) ja uusina jäseninä Olavi Oja
(Nokia Oy) ja Pekka Sipilä (Systepo
Oy). POTKY ry kävi maaliskuun ke-
vätkokouksen yhteydessä tutustu-
massa Rautaruukki Oy:n tiloihin ja
toimintaan.

Vuonna 1982 POTKY:n puheenjoh-
tajuuden vastaanotti Jaakko Pukkila,
joka oli jo tuolloin Oulun yliopistolli-
sen sairaalan palveluksessa. ATK-pää-
suunnittelija Pukkila toimi yhdistyk-
sen puheenjohtajana kaksi toiminta-
vuotta, mutta joutui luopumaan teh-
tävästään työkiireiden vuoksi. Toimin-
tavuosiaan yhdistyksessä hän kuva-
mielenkiintoisiksi ja haastaviksi seu-
raavasti:

– Koti-PC:t tekivät vahvasti tuloaan
jo 80-luvun alkuvuosina ja yritykset
automatoituivat valtavalla kasvuno-
peudella. Tietotekniikan tutuksi te-
keminen kentätasolla oli POTKY:
lle suuri ja mielenkiintoinen haaste,
jonka otimme ilolla vastaan, sillä
olimme opiskelleet ja työskennelleet
alalla jo vuosia. POTKY järjesti kum-
panakin toimintavuotensa teemapäi-
viä firmoissamme, joissa jäsenet pyrki-
vät mahdollisuuksien mukaan esitte-
lemään ATK-laitteistoa maanläheisten
käytännön esimerkkien kautta. Muis-
tan vieläkin erittäin hyvin ihmisten in-
nostuksen, kun he saattoivat yhtä nap-
pia painamalla saada tietokoneen ar-
pomaan lottorivin, joka vielä tulostui
ulos koneelta, Jaakko Pukkila muiste-
lee.



Blanko-päivillä 1970-luvulla

Pukkilan toisen puheenjohtajuusvuo-
den aikana Tietotekniikan Liitto täytti
pyöreät 30 vuotta. Hän oli POTKY ry:
n ainoa edustaja vuosijuhlilla. Pukkila
muistelee noita juhlia:

– Oulusta ei lisäksi ollut muita kuin
Timo Koskela, joka edusti Blanko ry:tä
puheenjohtajan roolissa. Juhlat järjes-
tettiin Helsingin keskustassa sijaitse-
vassa ravintolassa, jonka nimeä en nyt
valitettavasti saa mieleeni. Vuosijuhla
oli hieno tapahtuma ja niissä teekkarit
esittelivät yhden Suomen ensimmäi-
sistä roboteista. Se kulki ympäri juhla-
salia törmäämättä keneenkään ja huu-
dellen mm. ”Kippis!” ja ”Lisää kaljaa”,
Pukkila naurahtaa.

Jaakko Pukkilan seuraajaksi valit-
tiin vuonna 1984 Raimo Larkoniemi,
joka toimi POTKY:n puheenjohtajana
kaksi vuotta. Larkoniemi työskenteli
tuolloin VTT:n elektroniikkalabora-
toriossa ja muistelee puheenjohtaja-
aikaansa:

– POTKY:n toiminta oli 80-luvun
puolivälissä erittäin vilkasta ja teimme
useita ekskursioita alueemme voimak-
kaiisiin yrityksiin, kuten Kajaaniyhdi-
öihin ja Rautaruukkiin. Blanko-päivät
oli tuolloin pääkoulutustapahtuma,
jossa saatiin myös teknillistä osaa-
mistä, ja oli luonnollista, että keski-
timme niihin voimavaramme. Blanko-
päivät järjestettiin vielä 1985 Oulun
yliopiston tietojenkäsittelyopin au-
lassa. Oma kiinnostukseni alaa koh-
taan oli voimakas, sillä olin valinnut
tietotekniikan ammattiuraksi ja toi-
min kymmenkunta vuotta Tietojen-
käsittelyliiton eri yhdistysten hallituk-

sien aktiivisena jäsenenä, Raimo Larkoniemi kuvailee.

Vuonna 1986 yhdistyksen puheenjohtajana toimi Jorma Vehmaskoski. Vehmaskoksen toimivuonna POTKY ry:ssä oli jo 458 jäsentä, sisältäen oppilasjäsenet.

Blanko-päivät kehittyivät ja voimistuivat vuosi vuodelta ja vuonna 1987, jolloin POTKY:n puheenjohtajana toimi Davan aluejohtaja Esko Ahokas, Blanko-päivät järjestettiin kaksipäiväisinä messuina Ouluhallissa. Ahokkaan mukaan yhdistysten välinen yhteistyö toimi todella hyvin ja Blanko-päivät olivat merkittävässä roolissa niin taloudellisesti kuin koulutuksellisesti. Nykyisin ATEA-Finlandin aluejohtajana toimiva Ahokas toimi POTKY:n puheenjohtajana täydet kolme toimintavuotta.

– Kolmevuotinen puheenjohtajakausi oli ideaalinen: ensimmäinen vuosi menee opetellessa, toinen toimiessa ja touhutessa ja kolmas vuosi jäähytellessä tehden yhteenvetoa kauden tapahtumista, Tuomo Rieki naurahtaa.

Riekin valtakaudella koulutustoiminta oli erittäin aktiivista ja vuonna 1998 yhdistyksessä oli 906 jäsentä, mutta osallistujamäärät jäivät harmittavan alhaisiksi. Myös Blanko ry:n puheenjohtajana toiminut Rieki kokee jäsenien aktivoimisen yhdeksi järjestötoiminnan suurimmista haasteista.

POTKY järjesti vuonna 1997 yhteistyössä Blanko ry:n kanssa rekrytointitapahtuman silloisessa hotelli Ramadassa. Tapahtuma sai paljon myönteistä palautetta opiskelijoilta ja se onnistui tehtävässään, sillä opiskelijoiden ja yritysten välillä syntyi useita kontakteja, jotka johtivat aina työsuhteeseen saakka.

Loka-marraskuun vaihteessa vuonna 1997 POTKY ry järjesti viikon mittaisen ekskursion Lontoon, johon osallistui parikymmentä jäsentä. Yritysvierailut suuntautuivat ICL:lle ja Nokian toimipisteeseen, joka sijaitsee n. 50 kilometriä Lontoon ydinkaupungista. Matkan pääkohteena toimivat

kuitenkin maailmanlaajuiset tietotekniikkamessut, joita järjestetään säännöllisesti useassa eri maanosassa.

POTKY ry järjesti myös Riekin toimikaudella virkistystapahtumia jäsenilleen teatteri-iltojen ja retkien muodossa, mutta hän itse kokee onnistuneimmaksi perheille suunnatun retken keväällä -98 Kemin Lumilinnaan, joka sai paljon positiivista palautetta yhdistyksen jäseniltä.

Vuonna 1998 POTKY:n hallitus keskusteli Soneran osakeannista sijoittamismielessä, mutta se ei kuitenkaan päättänyt lähteä mukaan sijoitustoihintaan.

-Tietysti näin jälkikäteen voi vain harmitella, kun annoimme tilaisuuden valua käsistämme. Oikea-aikaisella osakkeiden myynnillä olisimme voineet varmistaa sievoisen summan POTKY:n kassaan ja ostaa jopa oman toimikiinteistön yhdistyksellemme, Rieki harmittelee.

Vuonna 1999 POTKY ry:n puheenjohtajuuden otti vastaan Carl Lamberg, joka kuului yhdistyksen johtokuntaan jo Riekin puheenjohtajakaudella. Lamberg pitää toimikautensa suurimpana haasteena jäsenten aktivoimista yhteisiin tapahtumiin ja koulutustilaisuuksiin. Hän arvioikin puheenjohtajakautensa aikana tilannetta näin:

– POTKY ry on kuitenkin jäsenmäärältään (818 jäsentä vuonna 2000-01) keskiuuri yhdistys ja sen talous on erittäin hyvässä kunnossa, mikä mahdollistaisi suurempienkin tilaisuuksien ja retkien järjestämisen. Toimintamme oli vilkasta ja ohjelma oli hyvin monipuolista, mutta valitettavasti osallistujamäärät jäivät lähes poikkeuksetta alle 50 hengen.

OPOY:ssä tietoverkkojen ja Internet-palveluiden tuotekehityksen parissa aktiivisesti työskennellyt Lamberg toimi yhdistyksen johdossa kaksi toimintavuotta, mutta joutui jättäytymään sivuun työesteiden vuoksi. Lamberg on työskennellyt viimeiset kolme vuotta Nokialla NBI:ssa kansainväli-

sissä työtehtävissä.

Vuonna 2001 yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin VTT Elektroniikassa tutkijana työskentelevä Pekka Abrahamsson. Hallitukseen kuuluivat hänen lisäksi varapuheenjohtaja Antti Leikas, joka toimi Abrahamssonin sijaisena 31.8.2001 – 31.12.2001, Tuomo Kolehmainen, Mauri Myllyaho, Pia Pyyntäri ja Lotta Saarensilta.

POTKY ei järjestänyt vuonna 2001 yhtään yritysvierailua, mutta yhdistyksen järjestämät yhteiset illanvietot keräsivät jäseniä kiitettävästi yhteen.

Yhdistyksen jäsenmäärässä ei tapahtunut merkittäviä muutoksia niiden vuosien aikana; vuoden 2001 lopussa henkilöjäseniä oli 820 ja yhteisöjäseniä 19.

Toukokuussa 2002 yhdistys järjesti neljän vuorokauden mittaisen tutustumismatkan Prahaan, johon osallistui 30 POTKY:n jäsentä. Runsaasti kiitosta keränneellä ekskursiolla seurue osallistui Documentum-konferenssiin ja kävi vierailulla tsekkiläisessä PVT -ohjelmistoyrityksessä.

Kesäkuussa 2002 puheenjohtaja Pekka Abrahamsson väitteli tohtoriksi Oulun yliopistossa aiheesta "Sitoutumisen rooli teollisessa ohjelmistoprosessin kehittämisessä". Filosofian tohtori Abrahamsson teki tutkimuksensa Oulun yliopiston tietojenkäsittelytieteiden laitoksella osana Infotech Oulu -tutkijakoulun toimintaa.

POTKY:n seuraava puheenjohtaja Mauri Myllyaho aloitti kautensa vuoden 2003 alusta. Yhdistyksen varapuheenjohtajana toimi tuolloin Tommi Linna.

– Olen kuulunut yhdistykseen vuodesta 2000 ja kokenut sen toiminnan tärkeäksi ja mielenkiintoiseksi. Koko perheelle suunnatut yhteiset tapahtumat ovat saaneet hyvän vastaanoton ja ne ovat poikkeuksetta keränneet suurimmat osanottajamäärät. Myös vuonna 2001 ensimmäisen kerran minun aikamani järjestetty Päivän päätteeksi -koulutustilaisuus on osoittautunut kiinnostavaksi ja toimivaksi ta-

pahtumaksi ja näkisin sillä olevan kysyntää jatkossakin, Mauri Myllyaho summaa.

Blanko-päivät järjestettiin kuuden vuoden tauon jälkeen lokakuun 15. ja 16 päivä Uudella Seurahuoneella. POTKY ry oli vahvasti mukana tukemassa messutoiminnan uudelleen aloittamista ja varapuheenjohtaja Linna mukaan tilaisuus onnistui jopa yli odotusten.

-Koko Blanko-päivien projektiryhmälle pitää jaksaa kiitosta. Opiskeli-joista löytyi runsaasti osaamista ja tal-koohenkeä, joilla koko show saatiin hienosti läpi, puheenjohtajaksi Mylly-ahon jälkeen tullut Linna kehui.

Mauri Myllyaho heittää lopuksi pallon yhdistyksen jäsenille, sillä 30 vuoden ikään ehtineen POTKY ry:n tulevaisuus ja toiminta riippuvat hyvin pitkälti ihmisten aktiivisuudesta.

- Yhdistysten kantava voima ovat aktiiviset ihmiset, joita tulisi saada jatkossakin lisää. Toiminnan kehittämisen siten, että se palvelisi ja kiinnostaisi yhdistäen enenevässä määrin jäseniämme on meidän jokaisen vastuul- lamme. POTKY ry on kuitenkin vireä ja vakavarainen yhdistys, joilla on re- surssseja toimia alamme tärkeänä pai- kallisena järjestönä myös tulevaisuu- dessa, Myllyaho kannustaa.

Tommi Linna aloitti kaksi vuotta kes- täneen puheenjohtajuutensa alkuvuo- desta 2003. Uusi puheenjohtaja joutui aloittamaan vastuullisen tehtävänsä uhkaavassa tilanteessa, sillä yhdistyk- sen jäsenmäärä vähentyi huomatta- vasti tärkeän yhteisöjäsenen lopet- taessa maksamasta henkilökuntansa puolesta POTKY ry:n jäsenyyttä. Yh- distyksen hallitus päätti kuitenkin jat- kaa aktiivista toimintaansa tiukentu- neen talouden asettamissa raameissa.

Yhdistys jatkoikin perinteisten Päivän päätteeksi -tapahtumien järjestämistä, tukien myös Blanko-päivien järjeste- lyitä. Yhdistys tuki taloudellisesti myös jäsenistön osallistumista POKAT ry:n järjestämään Pietarin matkaan, jonne lähti Oulusta useita innokkaita matka-

laisia vuoden 2004 toukokuussa.

Jukka Kontula valittiin yhdistyk- sen puheenjohta- jaksi vuodeksi 2005. Yhdistyksen tuore puheenjohtaja ve- täytyi kuitenkin vastuullisesta toi- mestaan vuoden 2005 puolella vä- lissä, jolloin vara- puheenjohtajana

toiminut Janne Suokas toimi loppu- vuoden vt. puheenjohtajana. Janne Suokas jatkoi yhdistyksen puheenjoh- tajana vuoden 2006 alussa, toimien sääntöjen sallimat täydet kolme vuotta puheenjohtajana.

- Yhdistys jatkoi pyrkimyksiään jäse- niä kiinnostavien tapahtumien järjes- tämisessä ja tavoitteena luopua tapah- tumista, joihin osallistuminen on ol- lut laimeaa jäsenistön taholta, toteaa Suokas.

- Yhdistys on havainnut, että perin- teiset koulutustapahtumat kuten esi- merkiksi Päivän päätteeksi -tapahtu- mat eivät enää kiinnostaneet jäsenis- tää totuttuun tapaan, jolloin sen jär- jestämisestä päätettiin toistaiseksi luopua. Toisaalta viihteelliset tilaisuudet kuten esimerkiksi "pihvi-illat" tai ke- säreisteilyt ovat osoittautuneet suosi- tuiksi jäsenistön keskuudessa, joten yhdistyksen rooli onkin viime aikoina ollut järjestää viihteellistä vapaa-ajan toimintaa pilke silmäkulmassa, Janne Suokas toteaa.

Viihteellisen toiminnan rinnalla Yh- distys käynnisti alumniyhteistyön Blanko ry:n ja Oulun yliopiston Tieto- jenkäsittelytieteiden laitoksen kanssa. Tavoitteena oli järjestää ainakin yksi yhteinen tilaisuus vuoden aikana. Ti- laisuudet ovat olleet suosittuja, joten yhteistyötä tullaan kehittämään myös jatkossa.

Jäsenmääräänsä kasvattamiseksi yh- distys ryhtyi selvittämään uudenlaisen jäsenyyssuodon, paikallisjäsenyyden käyttöönottoa vuoden 2006 aikana ja



POTKY excuilee

sen käyttöönotosta tehtiin päätös vuo- den 2007 lopussa järjestetyssä syysko- kouksessa. Paikallisjäsenyys osoittau- tui suosituksi, sillä yhdistys sai vuoden 2008 aikana yli kaksikymmentä uutta jäsentä.

- Uusien jäsenien hankinta osoittautui odotettua helpommaksi mutta haas- teellisempaa onkin uusien jäsenien pi- täminen myös tulevaisuudessa yhdis- tyksessä, Janne Suokas pohtii.

- Voin jättää puheenjohtajan tehtä- väni hyvillä mielin, sillä yhdistyksen jäsenmäärä on lähtenyt varovaiseen nousuun kasvaen taas yli 500:n, Janne Suokas summaa.

- Toivon yhdistyksen jatkavan he- delmällistä yhteistyötään yhteistyö- kumppaniensa TTL ry:n, Blanko ry:n ja Tietojenkäsittelytieteiden laitoksen kanssa. Minulla olikin ilo päättää vii- meinen puheenjohtajuusvuoteni iki- muistosiin vuosijuhliin, Janne Suokas päättää puheenvuoronsa.

jatkuu...

MusickKa Addicta

Joulu on taas

On taas se aika vuodesta, kun maa on valkoinen ja nenä on punainen. Ihmiset ovat onnellisia, antavat toisilleen ihania asioita ja nauttivat. Yhdet ja samat iki-ihana joululaulut raikaavat nons-toppina ympäri vuorokauden. Tältä musiikilta ei pääse rauhaan missään. Se porautuu kalloosi mobiililaitteiden soittoääninä bussipysäkillä ja ruuhkabussissa. Radiossa joka toinen biisi liittyy jollain tavalla tähän vuodenaikaan. Mainoksissa soi joulunkellot. Isät ja äidit ryntäilevät sokkona ruuhkaisissa marketeissa etsimässä syitä perheen yhdessäololle, sekä upottamassa viimeiset talouskatastrofista säästyneet euronsa Jani-Petterin wannabe-rocktähtipeliin ja uuteen (kolmas tänä vuonna) pelikonsoliin. Jani-Petteri vaatii pelinsä ja Liisa-Maijakin haluaisi uuden avoauton anorektikko-bimboblondinukkeperheelleen. Antamisen ja saamisen ajasta tulee hammastenki-ristelyä ja hermoloma. Samalla kun vuoden mukavin aika aiheuttaa vuoden kovimman stressin, joululaulut sekoittavat valmiiksi sekaista pakkaa jo entistäänkin stressaantuneilla vanhemmilla.

MA:n arvostelutiimi kuuntelee klassisia joululauluja niissä olosuhteissa, joissa tämä hieno vuodenaikakin tulisi viettää: pimeässä, kynttilävalossa, glögiä lasissa ja tärkeimmässä seurassa: hyvän mielen kanssa. Tekevätkö joululevyt joulun?

Mamba: Joulualbumi

Mamba on Suomen Vaarallisin bändi. Moni tervekin ihminen on menettänyt järkensä porilaisen tuomio-päivän legioonan edessä. Rempseän suomirokkaava puhallinsektioilla höystetty albumi esittelee kauniin joulutarinan.

Kuusen alla ei ole mitään toivottuja lahjoja. Vanhemmat ovat palaneet loppuun joulustressintäyteisessä hypermarketin kilometrijonossa. Jani-Petteri on vihainen saatuaan väärän pelikonsolin, ja Liisa-Maijan nukke-



perhe sai avoauton sijasta perhefarmarin. Joulu on menettänyt merkityksensä. Kaikki ovat vihaisia toisilleen. Teron punainen Gibson SG soi kivalla fiiliksellä. Kesää ei ole ollut aikoihin jäljellä, eikä uutta tule. Lapset itkevät. Vanhemmat ovat petty-neitä. Joulupukki on riisunut partansa ja ottanut povitaskustaan vierailupalkkioksi saamansa glögipullon. Kenelläkään ei ole mukavaa.

Joulupukki on tintannut nenänsä glöginpunaiseksi, ja painaa lattialle kaatuessaan ko-titeatterin stop-nappulaa. Musiikki pysähtyy. Lasten itku loppuu, ja he tulevat pois huoneistaan. Isä ja äiti lopettavat itkemisen, ja tuntevat stressivanteen helpottavan päänsä ympärillä. Pukin lahjasäkkiin on kuin tyhjästä ilmestynyt lisää lahjoja. Kaikki saavat toivomansa paketit, ja ovat ikionnelliset avattuaan ne. Musiikki ei soi.

0/5

David Hasselhoff: The Night before Christmas

David on sisukas mies. Epäonnistuneet "täsmähitti"-levyt ovat seuranneet toisiaan, mutta mies jaksaa silti yrittää toteuttaa unelmansa listaykkösenä olost. Vasta tällä vuosituhannella kikkarapäässä kävi ajatus toisenlaisesta "täsmähitti"-levystä: joulujos mikä on levymyynnin kulta-aikaa. Sitten vain toteuttamaan mahdollisimman perinteistä joululevyä: paljon akustisia soittimia, joulunkelloja, lapsikuoro, jenkkityyliiset saksofonisoolot ja kaikki kliseisimmät joululaulut. Koska Hoffin ilosanoman täytyy raikua koko maailman ympäri, levyllä on myös espanjan- ja saksankielisiä joululauluja. Stille Nacht, heilige Nacht -vedosta on youtubessa nähtävissä koskettava live-esiintyminen. Rakkauden kieli, Hoffin hunajainen ääni, kaunein vuodenaika... Ah! The Night before Christmas on yhtä täydellinen "täsmähitti"-levy kuin Hoffin aiemmat äänitteet: se mikä Hoffin europoplevyissä on epäonnistunut, on epäonnistunutta nytkin. Hoff ei petä.



1/5

Timo Rautiainen, Ismo Alanko, Toni Wirtanen, Jarkko Martikainen & Trio Niskalaukaus: Tiernapojat

Klassikkoteoksen muuttaminen rankaksi hevirokiksi on maailman helpoin tapa tehdä coverbiisi. Samalla se on maailman kliseisin tapa tehdä "oma" biisi, pistetään vähän säröä kitaraan ja trigataan rummut — se on siinä ja enempiä ei tarvita. Niskalaukauksen ominaissoundin tunnistaa vaikka väärinpäin katossa silmät kiinni: soitto on tarkkaa mutta puhdasta. Laulajien äänet on puhkikulutettu, ja samalla voi miettiä alter-egoja tarinan ihmisille. Herodeksen päiväannoksen kuuluu kolme grammaa hasista, knihtiä odotellaan mullan alla, mänkki kahlaa lumessa eikä viisaus asu Murjaanien Kuninkaassa.

Miksi tällainen levy on olemassa? Koska se on aivan perkeleen hyvä levy. Tämän levyn täytyy olla olemassa, jälkeensä ihmetyttää miksi tällainen levy on julkaistu vasta nyt. Rock-tiernapojat oli klassikko jo syntyessään. Tätä levyä voi kuunnella vain muutaman kerran vuodessa, mutta jokainen kerta on hyvä kuuntelukerta. Joulunvieton tapoihin on julkaisusta asti kuulunut myös Tiernapojat-näytelmän esittäminen ja katsominen televisiosta, kuvallinen ääni toimii paljon paremmin kuin pelkkä ääni. Kestävien jouluperinteiden luominen on mahdollista jopa 2000-luvulla, uskomatonta mutta totta.



5/5

esittelyssä:
Blanko ry:n hallitus- ja aktiivipaikat

hallitus:

Puheenjohtaja

Teh Man (tai Woman). Johtaa Blankoa, käy tärkeissä palavereissa ja loppujen lopuksi nakittaa muita. Toimii myös linkkinä Tietotekniikan Liiton ja Blankon välillä.

Varapuheenjohtaja

Puheenjohtajan oikea käsi. Henkilö jolle puheenjohtaja voi nakittaa tärkeimmät asiat joita ei itse kerkeä hoitaa ja joiden hoitamiseen muiden aktivistien arvovalta ei riitä.

Sihteeri

Tärkeä henkilö jokaisessa kokouksessa. Kirjaa kokouksen kulun ylös ja myöhemmin puhtaaksikirjoittaa sen, jotta jälkipolvetkin muistaisivat mitä on päätetty ja milloin.

Rahastonhoitaja

Se ilkeä ihminen joka sanoo ettei tuolaiseen ole varaa. Vähän kuten äiti lapsuudessa. Pitää huolen siitä että rahat riittävät vuoden loppuun asti. Viimeisenä tehtävänään tekee tilinpäätöksen.

Ulkoministeri

Hoitaa suhteita niin Blankon ja muiden opiskelijajärjestöjen kuin myös Blankon ja yritysmaailman välillä.

Suunnittelija

Suunnittelee bileitä, niiden tyyliä ja ohjelmanumeroita.

Tiedottaja

Välittää jäsenistölle tietoa kaikesta mahdollisesta, mitä Blankossa ja yliopistossa tapahtuu ja järjestetään. Viestien vastaanottajana on Blankon jäsenistö, joka ei ole ihan pieni ihmisjoukko.

Kopo-vastaava

Kehittää opetuksen laatua. Kuuntelee opiskelijoiden palautetta siitä, kuinka mikään kurssi toimii ja tarvittaessa käy keskusteluja kurssin vetäjän kanssa kurssin laadusta. "Kopo" tulee sanasta "koulutuspoliittinen".

Jäsenvastaava

Huolehtii että kaikki jäseneksi haluavat ovat jäseniksi kelpoja. Jakaa pyydettyä MSDNA-tunnuksia.

Fuksivastaava

Huolehtii että fuksien kanssa kaikki toimii. Osallistuu kevätlukukaudella pienryhmäohjaajien valintaan, ja toimii heidän ylimpänä pomonaan ohjauksen ajan.

toimihenkilöt:

Ohjelmoija

Suunnittelijan alainen. Suunnittelee ja järjestää tapahtumia.

OLuT-vastaava

Ylläpitää yhteyksiä OLuTiin.

Blanko-päivät -yhteyshenkilö

Järjestää Blankopäivät. Organisoii tapahtuman yhdessä projektiryhmänsä kanssa.

Viinimestari

Valmistaa spöden juhliin joissa sitä tarvitaan.

Hanslankari

Yleinen nakkikone. Huoltaa kiltiksen laitteita. On vähän niinkuin kiltiksen talonmies. Vastaa myös tenttiarkistosta.

Isäntä

Huolehtii tapahtumien syömisistä, kahvituksista yms.

Kulttuurivastaava

Järjestää elokuvailtoja, teatterikäyn-tejä yms. kulttuuritapahtumia.

Urheiluvastaava

Pitää huolen siitä että jäsenistö saa myös tarpeellista liikuntaa.

Valokuvaaja

Ottaa kuvia tapahtumissa ja ylläpitää Blankon kuvagalleriaa.

International Relations Manager (IRMa)

Huolehtii vaihtareista ja Blankon kansainvälisistä suhteista.

Kajaani-vastaava

Pitää huolen siitä että myös Kajaanis-hommat toimii.

Eksumestari

Järjestää kevät- ja syysexcun.

Webmaster

Ylläpitää Blankon nettisivuja.

Webteam

Toimii Webmasterin alaisuudessa.

Bugin ylläpitäjä

Ylläpitää bugia, lisää tunnuksia, poistaa vanhoja, pistää käyttösäätöjä rikkoneiden tunnuksat jäähyille.

Graafinen suunnittelija

Vastaa Blankon julkaisumateriaalin ulkonäöstä.

Vuosijuhlavastaava

Organisoi vuosijuhlat.

Blankin päätoimittaja

Organisoi Blankin toimintaa. Vetää linjaukset ja päättää mitkä jutut päätyy lehteen asti.

Blankki-tiimi

Tuottaa Blankin sisällön. Suunnittelee jutut ja kirjoittaa ne. Päätoimittaja muodostaa tiimin.

Oikeat vastaukset sivujen 16-17 pelivisaan:
Peli numero 1: Leisure Suit Larry 5 - Passionate Patti Does a Little Undercover Work
Peli numero 2: Leisure Suit Larry 6 - Shape Up or Slip Out!
Peli numero 3: Leisure Suit Larry 3 - Passionate Patti in Pursuit of the Pulsating Pectorals
Peli numero 4: Leisure Suit Larry in the Land of the Lounge Lizards
Peli numero 5: Sabrina
Peli numero 6: Leisure Suit Larry - Magna Cum Laude
Peli numero 7: Leather Goddesses of Phobos
Peli numero 8: Leisure Suit Larry Goes Looking for Love (in Several Wrong Places)
Peli numero 9: Samantha Fox Strip Poker
Peli numero 10: Leisure Suit Larry 4 - The Missing Floppies

BLANKO RY

ESITYSLISTA

HALLITUKSEN KOKOUS 28/2008

Aika: 30.10.2008 klo 17.00

Paikka: Koneen sauna

- 2801S Kokouksen avaus
- 2802S Kokouksen laillisuus, päätösvaltaisuus ja läsnäolijoiden toteaminen
- 2803S Esityslistan hyväksyminen kokouksen työjärjestykseksi
- 2804S Edellisen kokouksen pöytäkirja
- 2805S Posti
- 2806S Kutsut
- 2807S Ilmoitusasiat
- 2808S Raha-asiat
- 2809S Projektit
- 2809.1S Blankstock
- 2809.2S Haalariprojekti
- 2809.3S Abipäivät
- 2810S Kiltahuone
- 2811S META
- 2812S Tiedotus
- 2813S Seuraava kokous
- 2814S Kokouksen päätös

BLANKSTOCK



Projektit

DISCO
INFERNO



Päivät

Woot?

"NOLLAT-
SILMISSÄ"



VROOO



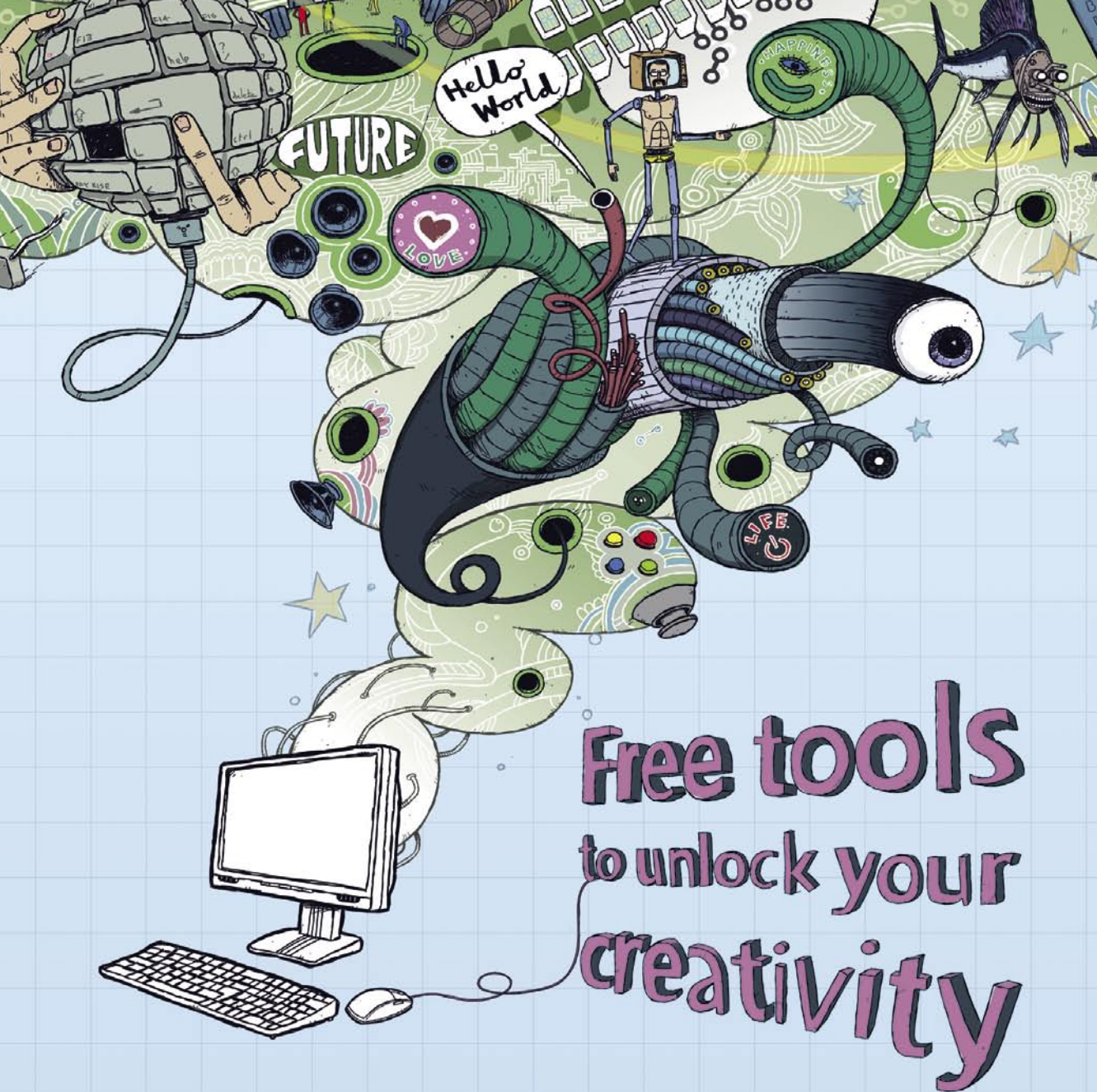
HALKOSSA EI OLLA TYÖSSÄ

NUORA

AIIVAN HITON
KOVA
LUMICANTAILIJA

SURFAMME

BLANKSTOCK



Opiskelija, lataa ilmaiseksi ammattilaisten käyttämät työkalut graafiseen suunnitteluun, valokuvien hallintaan, web-sivustojen suunnitteluun ja ohjelmistokehitykseen osoitteessa

DreamSpark.com